Redacţiunea, Administraţiunea
Tipografia:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 70. Braşovŭ, Mercurĭ, 30 Martie (11 Aprilie) 1888.

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Aprilie 1888 st. v. se deschide nou abonamentŭ la care învitămŭ pe toţĭ amicii şi sprijinitorii fóiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei lunĭ **3** fl.
pe şése lunĭ **6** fl.
pe unŭ anŭ **12** fl.

Pentru România şi străinătate:
pe trei lunĭ **10** francĭ,
pe şése lunĭ **20** francĭ,
pe unŭ anŭ **40** francĭ.

Abonarea se póte face mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate postale**.

Domniĭ, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arĕta şi posta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Braşovŭ, 29 Martie st. v. 1888.

Cu venirea ministerului Rosetti la cârma statului românŭ, spiritele s'au mai liniştitŭ şi oposiţiunea e mulţămită deocamdată, că d-lŭ I. C. Brătianu nu mai e la guvernŭ.

Unele ḑiare oposiţionale au datŭ espresiune acestei mulţămirĭ, mai cu sémă că noulŭ guvernŭ încă dela începutŭ a sĕvêrşitŭ unele acte, care au fostŭ aprobate fără reservă chiar şi de oposiţionalii cei mai înverşunaţĭ. Intre acestea e şi ocuparea unorŭ posturĭ de înalţĭ funcţionarĭ cu bărbaţĭ, carĭ se bucură de încrederea tuturorŭ partidelorŭ.

Unŭ altŭ actŭ sĕvêrşitŭ de noulŭ guvernŭ, care va contribui negreşitŭ şi elŭ la calmarea spiritelorŭ, e menţinerea vechilorŭ funcţionarĭ, capabilĭ şi probaţĭ, chiar şi a celorŭ întraţĭ în serviciu sub guvernulŭ d-lui I. C. Brătianu. Acésta e o bună pornire spre a ajunge odată la o stabilitate a funcţionarilorŭ atâtŭ de multŭ dorită în România, care nu póte fi decâtŭ în interesulŭ ţĕrii. Mergêndŭ astfelŭ înainte, noulŭ guvernŭ 'şĭ-ar puté înşgheba unŭ partidŭ câtŭ de micŭ, de care acum e lipsitŭ.

Nu-i vorbă, la o sprijinire durabilă din partea partidelorŭ din parlamentŭ nu se póte aştepta guvernulŭ actualŭ. Deja i s'a spusŭ, că bugetele i-le votéză, dér mai multŭ nu; ér după acésta sĕ disolve camerele şi sĕ se facă nouĕ alegerĭ pentru corpurile legiuitóre. Guvernulŭ s'a şi declaratŭ învoitŭ cu acésta şi precum ni s'a telegrafiatŭ adĭ, alegerile pentru nouĕle corpurĭ legiuitóre se vorŭ face în prima jumĕtate a lunei Septemvre din anulŭ curentŭ.

Mai importantŭ este a se sci, ce atitudine va observa noulŭ guvernŭ în politica esternă a României.

Noului guvernŭ i s'a făcutŭ şi dintr'o parte şi dintr'alta imputarea, că va face politică nemţéscă, şi la acéstă imputare negreşitŭ a contribuitŭ adĭ şi faptulŭ, că pressa din Pesta şi din Viena s'a declaratŭ fórte mulţămită cu modulŭ cum s'a resolvatŭ crisa ministerială. Ea ḑice adecă, cumcă noulŭ cabinetŭ românŭ va continua a duce mai departe firulŭ politicei esterne adoptată de d-lŭ I. C. Brătianu, căruia oposiţiunea îi făcea imputarea, că se scaldă în apele politicei nemţescĭ.

Noulŭ ministru de esterne d-lŭ Carp a făcutŭ în acéstă privinţă o declaraţiă în şedinţa de erĭ a camerei, ḑicêndŭ că e curată legendă afirmarea, cumcă dênsulŭ şi colegii sĕi facŭ politică germană.

Nu cunóscemŭ încă întréga declaraţiune a ministrului de esterne, dér de sigurŭ va fi ḑisŭ, cumcă politica esternă ce o face trebue sĕ fiă o politică românéscă, adecă amĕsurată intereselorŭ ţĕrii.

E naturalŭ, că fiecare dintre guvernele marelorŭ state interesate la politica esternă a României caută sĕ interpreteze schimbarea ministerială, aşa cum s'a făcutŭ, în interesulŭ sĕu. Astfelŭ vedemŭ că pressa rusésca ar vrea sĕ esplice schimbarea guvernului din Bucurescĭ în sensŭ antigermanŭ, adică contrar alianţei germano-austriace.

Noi credemŭ însĕ, că politica esterióră a României se va dirige ca şi până acuma după cum dictéză interesele ţĕrii, şi de aceea părerea nóstră e că cele ce se petrecŭ adĭ în România privescŭ cu deosebire consolidarea ei internă, dela care atérnă în prima liniă viitorulŭ ţĕrii şi ţăria ei.

Pressa germană şi Ungurii.

O telegramă din Berlinŭ către „Pester Lloyd“ comunică următórele:

Unŭ articulŭ de fondŭ alŭ fóiei (oficióse) „Kreuzzeitung“ polemiséză viu contra atacurilorŭ pressei ungurescĭ asupra armatei comune, reînoite cu ocasiunea retragerei ministrului comunŭ de rĕsboiu contele Bylandt-Rheidt. Fóia germană întrébă, déca nu e la îndemână nicĭ unŭ procurorŭ alŭ statului? Gloriosulŭ stégŭ împĕrătescŭ negru-galbenŭ nu va ceda stégului lui Stefanŭ, pe care nobilimea maghiară l'a ridicatŭ fórte adeseorĭ contra suveranului legitimŭ. Coróna habsburgică în orĭce timpŭ ar puté pune în marginile cuvenite escesele abusive de putere şi ameţéla de suveranitate naţională ale Maghiarilorŭ.

La acéstă telegramă, care a făcutŭ sânge rĕu în Pesta, observă „Pester Lloyd“ în cunoscutu-i stilŭ:

Acéstă telegramă amŭ primit'o cu puţinŭ înainte de miedulŭ nopţii; deocamdată reproducemŭ acéstă expectoraţiune a unorŭ creerĭ aprinşĭ fără altă observare şi vomŭ aştepta cuprinsulŭ întregŭ alŭ articulului, înainte de a da rĕspunsulŭ cuvenitŭ la acéstă impertinenţă a vr'unui Junker prusianŭ ameţitŭ de bĕutură.

Cum vedemŭ, o sĕ avemŭ o discuţiă interesantă.

Deputatulŭ Michailŭ Popovicĭ şi camera ungară.

In şedinţa dela 7 Aprilie n. preşedintele camerei deputaţilorŭ ungurĭ şi-a presentatŭ raportulŭ sĕu în afacerea deputatului Michailŭ Popovicĭ. Raportulŭ ḑice:

Anunţŭ onor. camere, că amĕsuratŭ raportului meu făcutŭ în şedinţa dela 3 Martie a. c. am învitatŭ în sensulŭ art. de lege XLI din 1876 prin scrisóre pe deputatulŭ Michailŭ Popovicĭ, alesŭ în cerculŭ electoralŭ Caransebeşŭ din comitatulŭ Caraşŭ-Severinŭ, ca în intervalŭ de 15 ḑile sĕ-şĭ presinte mandatulŭ. Acéstă a mea învitare, pe cum se dovedesce din hârtia de îmânare trimésă cu raportulŭ Nr. 7172 alŭ fişpanului comitatului Caraşŭ-Severinŭ dela 9 Martie, s'a îmânatŭ d-lui Michailŭ Popovicĭ însu-şĭ la 7 Martie; cu tóte astea până acum dênsulŭ nu 'şĭ-a presentatŭ mandatulŭ, ba precum declară în douĕ scrisorĭ, nicĭ nu e aplecatŭ a face acésta. De aceea rogŭ onor. cameră sĕ transmită afacerea acésta, în sensulŭ §. 6 art. de lege XLI din 1876, la comisiunea de incompatibilitate.“

Scrisorile d-lui Michailŭ Popovicĭ suntŭ cunoscute cetitorilorŭ noştri. Comisiunea de incompatibilitate va decide precum a decisŭ asupra mandatului d-lui generalŭ Doda şi aşa va trebui sĕ se facă o a treia alegere.

Alba-Iulia, 8 Aprilie n. 1888*).

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.)

Intrunirea convocată de redactorulŭ Dr. A. Mureşianu în afacerea subsidiilorŭ pentru ajutorarea şi susţinerea „Gazetei Transilvaniei“ s'a ţinutŭ erĭ aicĭ în Alba Iulia la otelulŭ „Sóre.“

Dintre contribuenţii la acele subsidii din anii 1860—1863, carĭ au luatŭ parte la întrunire, notămŭ, pe lângă d-lŭ advocatŭ Georgiu Filipŭ, care la 1860 a iniţiatŭ colectele pentru sprijinirea „Gazetei,“ pe domnii: Axente Severu, protopresbiterŭ Alex. Tordăşianu, advocatŭ Mateiu Nicola, jude reg. în pensiune Basiliu Başiota, advocatŭ Nicolau Barbu şi pe alţii din diferite părţĭ.

După constituirea adunării alegându-se ca preşedinte d-lŭ protopop Tordăşianu, ear ca notarŭ domnii Georgiu Filip şi Mateiu Nicola, redactorul „Gazetei“ a făcutŭ darea s'a de sémă despre administrarea sumelorŭ contribuite la 1860—63, arĕtândŭ totodată în general greutăţile prin care a avutŭ sĕ trécă fóia şi în specialŭ neajunsurile cu carĭ s'a luptat ea începênd dela 1865 de când au încetatŭ contribuirile din vorbă, precum şi fasele prin carĭ a trecutŭ fóia până când s'a pututŭ avênta la starea de a puté corĕspunde dorinţei generale a publicului românŭ devenindŭ o fóiă cuotidiană, a indegetatŭ totodată şi la sacrificiile, ce le-au reclamatŭ interesele de esistenţă ale foii dela redactorii ei în acestĭ 25 de anĭ din urmă.

După darea de sémă, care a fost ascultată cu viu interesŭ de cătră adunare, s'a alesŭ o comisiune de trei, compusă din domnii Axente Severu, Mateiu Nicola şi Basilŭ Başiota cu însărcinarea de a revisui socotelele şi a face adunării o propunere de conclusŭ.

După suspendarea şedinţei, ca sĕ se pótă consulta comisiunea, redeschiḑênduse peste vre-o oră şi unŭ cuartŭ, comisiunea raportéză prin d-lŭ advocatŭ Mateiu Nicola.

Adunarea în urma raportului comisiunei se declară deplin satisfăcută cu darea de sémă a d-lui redactorŭ alŭ „Gazetei“ şi votéză în unanimitate o propunere de conclusŭ, alŭ căreia cuprinsŭ vi'lŭ voiu comunica pe basa procesului verbalŭ alŭ adunării. Adunarea s'a terminată la órele 6 séra.

X.

*) Acéstă corespondenţă nu ni-a sositŭ până adĭ, cu tóte că ni s'a espediatŭ Duminecă, precum se vede din data scrisorii. Red.

SCIRILE ḐILEI.

Unŭ membru alŭ fostei societăţĭ locale dela „Griviţa“ întrébă pe colegulŭ, care a luatŭ în păstrare banii contribuiţĭ în „Bucura“ pentru cumpĕrarea unui harmoniu: pe când va fi dispusŭ sĕ concheme pe membrii contribuenţĭ ca sĕ le dea sémă de acea sumă şi, fiindŭ cam de multŭ la păstrare, şi despre interesele cuvenite?

* *

In cerculŭ Branului s'au alesŭ deputaţĭ mirenĭ la sinodulŭ archidiecesanŭ din Sibiiu d-nii: Ioanŭ cavalerŭ de Puşcariu şi Dr. Nicolau Popŭ, conrectorŭ gimnasialŭ.

* *

Codulŭ militarŭ austro-ungarŭ se va modifica în modŭ esenţialŭ: efectivulŭ de rĕsboiu alŭ armatei comune nu se va mai fixa prin cifre; obligamentulŭ militarŭ va începe cu anulŭ alŭ 21-lea alŭ etăţii; voluntarii pe unŭ anŭ vorŭ fi obligaţĭ espresŭ a depune la finele anului esamenulŭ de oficerŭ, în casŭ contrarŭ vorŭ trebui sĕ servéscă încă unŭ anŭ, şi alte modificărĭ. Tractările între ambele ministere se continuă. Proiectulŭ de lege respectivŭ se va presenta parlamentelorŭ la tómnă.

* *

De mai multe ḑile între vitele cornute de pe hotarulŭ Oedenburgului, în Ungaria de nordŭ, bântue în modŭ epidemicŭ bóla de gură şi de unghii.

* *

Făcêndu-se denunţarea, că în galeria de tablourĭ din Pesta s'au comisŭ defraudărĭ de banĭ publicĭ, s'a pornitŭ cercetare. E acusatŭ cancelistulŭ Szabo din numita galeriă. Szabo ḑice, că totdeuna banii s'au datŭ toţĭ directorului galeriei, Pulszky. Vomŭ vedea ce descopere ancheta. Până atuncĭ deputatulŭ Geza Polonyi va interpela din nou în acéstă afacere pe ministrulŭ de instrucţiă.

* *

La primăria cercului Elisabethstadt (Elisabetopole) din Pesta s'a descoperitŭ o defraudare de banĭ comunalĭ, comisă de cancelistulŭ Geza Kaszap, care niciodată n'a fostŭ controlatŭ de nimenea. Banii defraudaţĭ dela 1885 suntŭ în sumă de 5—6000 fl. Kaszap a fostŭ arestatŭ.

Kossuth şi emigraţiunile ungurescĭ.

Ludovicŭ Kossuth a adresatŭ redactorului ḑiarului „Hungaria“ din Newyork o scrisóre, în care se plânge amarŭ contra emigraţiunei din Ungaria la America, ce în timpulŭ din urmă mai virtosŭ a luatŭ proporţiunĭ de totŭ îngrijitóre. Etă ce ḑice între altele Kossuth în acea scrisóre:

Mie-mĭ causéză profundă întristare şi ne'ncetatŭ mĕ înspăimântă emigraţiunile în massă ce pornescŭ în timpulŭ mai nou din patria mea la America şi carĭ emigraţiunĭ se estindŭ şi asupra maghiarimei. Aci nu e vorba de unŭ refugiu necesitatŭ de împrejurărĭ politice, ci vorba e de emigrare prin care se caută o schimbare de patriă.

Acésta e lucru înspăimântătoṙ

ind-că este unŭ semnŭ alŭ timpului, prin care se arată, că sermana mea patriă maghiară nu numai în privința politică, ci și în privința situațiunei comune economice este fórte greu bolnavă; dér unŭ lucru adêncŭ întristătorŭ este acesta și pentru aceea, că cugetândŭ câțĭ inimicĭ, atâtŭ în patriă câtŭ și în afară din patriă, amenință esistența maghiarimei constătătóre din o mână de ómenĭ, mĭ-e cu neputință sĕ nu considerŭ de o adevĕrată nenorocire națională împrejurarea, că iubirea de loculŭ nascerei nicĭ nu este destulŭ de generalisată, nicĭ nu este destulŭ de puternică pentru a face pe maghiarimea din acea țéră nefericită ca ea pe ea sĕ se rețină, și sĕ înceteza cu emigrările.

Sciu, că d-vóstrĕ acolo în America vĕ nisuițĭ sĕ păzițĭ integritatea maghiarismului Maghiarilorŭ emigrațĭ, și acéstă nisuință posibilŭ că va avé atâta influință, că emigrantulŭ maghiarŭ va rĕmâné maghiarŭ și șĭ póte sĕ rĕmână unulŭ ca acela, care este născutŭ în America din mamă maghiară cu tată maghiarŭ, căcĭ urma lăsată de mâna mamei și timbrulŭ crescerei materne nu se póte sterge, e indelebilŭ. Dér din generațiune în generațiune numai așa s'ar puté conserva în America maghiarismul Maghiarilorŭ emigrațĭ, décă aceștia, locuindŭ în masse marĭ la olaltă, ar constitui comune unguresci, séu décă maghiarismulŭ lorŭ (de ceea ce Dumnedeu feréscă) s'ar împrospĕta mereu prin nouĕ și nouĕ emigrărĭ. Afară de asta maghiarimea din America deja în a doua generațiune involuntarŭ se contopesce cu limba mamei străine, a ținutului streinŭ, se absórbe în caracterulŭ, în moravurile acestui ținutŭ străinŭ; acésta e o necesitate socialistică, care de multe-orĭ la prima generațiune își produce efectulŭ."

După acéstă amintesce Kossuth, că a primitŭ multe epistole din America dela urmașĭ de ai generațiunilorŭ curatŭ maghiare de odinióră, la carĭ urmașĭ însĕ astădĭ nicĭ urmă nu se mai vede că ar fi de origine maghiară, nu își mai sciu nicĭ numele de familiă unguréscŭ, pe care l'au eredit dela tatălŭ lorŭ. La totŭ casulŭ, accentuéză Kossuth, emigrații sunt perduțĭ pentru patria maghiară și în emigrațiunĭ elŭ vede o apariţiune fórte tristă pentru patria maghiară, o adevĕrată nenorocire națională, cum o numesce elŭ.

O RECTIFICARE.

Micăsasa, 7 Aprilie n. 1888.

Onorată Redacțiune! In interesulŭ adevĕrului binevoițĭ, Vĕ rogŭ, a da locŭ în prețuitulŭ diarŭ „Gazeta Transilvaniei" urmatórei *rectificărĭ*: Diarulŭ germanŭ „Kronstädter Zeitung" din Brașovŭ cu dtulŭ 29 Martie a. c. Nr. 74 între varietățĭ scriindŭ despre casulŭ nefericitŭ, întêmplatŭ sub iazulŭ morei dela Micăsasa, când s'au înecatŭ unŭ bărbatŭ cu soția sa, — publicatŭ și în „Gaz. Trans." din 11/23 Martie a. c. Nr. 55 — dice: că „pre când unii dintre cei rĕsturnațĭ cu luntrița în apă cercau cum sĕ'șĭ scape viéța, pre atunc poporulŭ, care se adunase pe țĕrmurĭ, spre a afla cadavrele celorŭ înecațĭ, la sfatulŭ preotului au pusŭ pe o făliă de pâne o lumină aprinsă, și fălia cu făclia au lăsat'o pe suprafața apei, în acea credință deșértă că unde se va opri făclia de pâne, acolo pe fundulŭ apei se află cadavrele înecațilorŭ."

După ce însĕ în Micăsasa actualmente numai eu sunt preotŭ, urméză că scornitura cu „sfatulŭ popii" mĕ atinge pe mine și ca onor. publicŭ cetitorŭ sĕ nu crédă că dlŭ corespondentŭ alŭ diarului "Kronstädter Zeitung" vorbesce adevĕrulŭ și prin acésta sĕ fiă indusŭ în eróre, voiu descrie cum s'a întêmplatŭ lucrulŭ.

Joi în 15 Martie s. n. an. c. (în „Gazeta" din eróre s'a scrisŭ Miercurĭ în 14) pe la 9 óre post. m. s'a rĕsturnatŭ luntrea cu 12 ómenĭ, carĭ voiau sĕ trécă dela malulŭ stângŭ la celŭ dreptŭ alŭ Tĕrnavei marĭ.

Au scăpatŭ 10 și s'au înecatŭ 2 inșĭ, bărbatulŭ cu soțiă-sa, în urma cărora au remasŭ 5 copii minorenĭ.

Casulŭ acesta s'a lățitŭ curênd în comună și a produsŭ cea mai mare compătimire, și deși era o tină de totŭ mare, totușĭ mai toțĭ ómenii din comună au eșitŭ la loculŭ unde s'a întêmplatŭ nefericirea. Insĕ eu, deși adêncŭ întristatŭ pentru nenorociții înecațĭ și mai cu sémă pentru orfanii lorŭ, am rĕmasŭ acasă fiindŭ că sunt sătulŭ de luntri și de ape, fiindŭ și eu în viéța mea de 3 orĭ în asemenea periculŭ, și încă odată numai cu câțĭ-va metri mai în josŭ de unde s'a întêmplatŭ acum nenorocirea.

Precând au ajunsŭ ómenii din comună la Tĕrnavă, cei scăpațĭ din gura morții s'au dusŭ unii în comuna vecină Țiapu, ér alții într'o crișmă apropiată unde șĭ-au schimbatŭ vestmintele, așa sătenii trebuiau sĕ stea pe malulŭ dreptŭ și sĕ privéscă apa în susŭ și în josŭ, că încă nu se scia sigurŭ nicĭ câțĭ și nicĭ cine s'a înecatŭ.

Ca sĕ se bage cu înotulŭ nime nu cuteza, fiindŭ apa tare mare și repede, ba mergea pe ea și puțină ghiață, ér luntrea era cufundată, încâtŭ mulțĭ credeau că s'a dusŭ de multŭ pe apă la vale.

Prin urmare îi vine omului tare curiósă fantasia d-lui corespondentŭ alŭ amintitului diarŭ, cum vede elŭ: „pe unii luptându-se cu valurile și alții umblândŭ la sfatulŭ popei cu lumina și fălia de pâne după cei înecați."

Óre când ar fi pututŭ cineva umbla pe apă, fiă chiar cu luntrea, după cine ar fi umblatŭ mai întâiu? eu credŭ că după cei vii „carĭ se luptau cu valurile apei" și numai după aceea după cei morțĭ. Sĕ se scie însĕ și aceea, că tótă „lupta cu valurile apei" atuncĭ nu putea dura decâtŭ celŭ multŭ 5 minute și se termina orĭ spre bine orĭ spre rĕu. „Lupta cu valurile apei" a statŭ în aceea, că cei carĭ au scăpatŭ s'au prinsŭ toțĭ de câte o nuia dela fundulŭ iazului, căcĭ altcum, sĕ fi fostŭ voinicĭ chiar ca d-lŭ corespondentŭ, și totŭ trebuia sĕ se finéscă „lupta" cu pierderea vieții.

Atâta s'a întêmplatŭ în diua nenorocirei, și eu desfidŭ pe orĭ cine ca sĕ îmĭ arate, că eu am vorbitŭ în diua aceea orĭ în cele următóre până astădĭ baremĭ cu unŭ singurŭ omŭ din comună orĭ dinprejurulŭ acesta asupra mijlócelorŭ de a puté afla cadavrele înecațilorŭ, și nicĭ am vĕdutŭ, nicĭ am auditŭ ceva în acestŭ obiectŭ. Prin urmare descrierea d-lui corespondentŭ alŭ diarului „Kronstädter Zeitung" cu privire la „sfatulŭ popei pentru folosirea pânei și a luminei" este séu o eróre culpabilă, séu o ofensă tendențiósă a corespondentului fóiei germane față cu persóna mea.

Primițĭ vĕ rogŭ adênculŭ respectŭ ce vĕ păstrezŭ.

Filipŭ Docolinŭ.
paroch greco-cat.

Intêmplărĭ diferite.

Omorŭ. In comuna Szerbklari din Ungaria se petrecură în dilele acestea nisce crudimĭ îngrozitóre. Unŭ arestantŭ, care'șĭ omorîse pe mamă-sa, câtŭ timpŭ fù în arestŭ se purtă bine așa că necondiționatŭ fù pusŭ în fine în libertate. Indată ce se vĕdù însĕ liberŭ, prima lui faptă fù, că luă unŭ revolverŭ, se duse cu elŭ la primarulŭ satului și îlŭ descărcă asupra lui. Glonțulŭ însĕ nu nimeri pe primarulŭ, ci pe soția acestuia care tocmai atuncĭ întra în casă și pe care o răni de mórte. De aci se duse la notarulŭ și fiindcă notarulŭ nu era acasă, împușcă în loculŭ acestuia pe ajutorulŭ notarului, pe care îlŭ nimeri dreptŭ în pântece și care astădĭ trage de mórte. La audulŭ împușcăturei năvăli în casă grădinarulŭ notarului, sĕlbaticulŭ arestantŭ însĕ și pe acesta îlŭ întêmpină cu glónțe, rănindu-lŭ greu. Impușcă totodată și pe unŭ altŭ individŭ, care din întêmplare se afla pe stradă tocmai dinaintea casei notarului. In fața atâtorŭ omorurĭ, se adună mulțime de poporŭ ca sĕ pună capĕtŭ crudimilorŭ sĕlbaticului arestantŭ, dér toțĭ se înspăimântară de amenințările acestuia și nu cutezară a 'i se pune în cale. Pe când solgăbirăulŭ respectivŭ se duse cu gendarmii la casa ucigașului, nu aflară decâtŭ urmele unei nouĕ sĕlbătăcii a lui, își omorîse nevasta, pe care gendarmii o găsiră cu capulŭ sdrobitŭ în bucățĭ. Nu se scie, décă nefericita femeiă a fostŭ prima, orĭ ultima victimă cu care șĭ-a încheiatŭ ucigașulŭ șirulŭ omorurilorŭ săvêrșite în acéstă di, ceea ce se scie însĕ este, că ucigașulŭ a dispărutŭ și până în timpulŭ de față nu s'a pututŭ prinde.

Convocare.

Adunarea generală a Associațiunii de creditŭ și depunerĭ „Meseriașulŭ Românŭ" se convócă conformŭ §-lui 31 din Statute pentru anulŭ 1887 la 13 (25) Aprilie a. c. și se va ținé la 2 óre d. pr. în localulŭ institutului, têrgulŭ straelorŭ Nr. 147, ceeace se aduce la cunoscință pentru fiecare membru.

Obiectele pentru ordinea dilei sunt:

1. Președintele va deschide adunarea generală.
2. Presentarea listei despre membri și cuote (§. 40 lit. f.)
3. Raportulŭ direcțiunei.
4. Raportulŭ comitetului de supraveghiare asupra raportului direcțiunei.
5. Cetirea bilanțului presentatŭ de Direcțiune.
6. Raportulŭ comitetului de supraveghere asupra bilanțului Direcțiunei.
7. Impărțirea profitului din anulŭ 1887.
8. Darea absolutoriului pentru cassarŭ, directorŭ esecutivŭ și direcțiune.
9. Alegerea a doi membrii în Direcțiune.
10. Aprobarea regulamentelorŭ primite de Direcțiune, anume:
   a) Regulamentulŭ pentru censură,
   b) Regulamentulŭ pentru afacerile interne și
   c) Regulamentulŭ pentru depunerĭ și
11. Schimbarea §-lorŭ 4, 9, 12 și 35 din statute.

On. Domnĭ membri, carĭ nu potŭ lua parte la adunarea generală, au dreptulŭ conformŭ §. 33 din statute a împuternici în scris pe unŭ altŭ membru sĕ-i represinte.

Brașovŭ, 28 Martie (9 Aprilie) 1888.

Bart. Baiulescu.
președ.

Academia Română
sesiunea generală din anulŭ 1888.

(Urmare.)

II. Publicațiunile Academiei.

1. Din Analele Academiei s'au publicatŭ următórele volume:

Tomulŭ IX, cuprinde partea administrativă și desbaterile anului 1886—87. Secțiunea a II-a a Tomului VIII cuprinde următórele memorii:

Amintirĭ despre Grigorie Alexandrescu. Scrisóre către V. Alexandri, de Ionŭ Ghica.

Apulum, Alba-Iulia, Bĕlgradŭ în Transilvania. Studiu de G. Barițŭ.

Schițe din viéța Mitropolitului Ungro-Va-

FOILETONULŬ „GAZ.TRANS."

(5)

NUNTA IN ȘCHEIU.

Până pe la 1830.

După ce ocoliau, éră se aședau la locŭ, cum fuseseră mai nainte și popa le mai cetia din cărțĭ și după-ce isprăvia le da povețe ca sĕ se aibă bine, sĕ se îngădue unu cu altu și sĕ trăiască fericițĭ și apoi le spunea de sărutau mâna nunului și nunii.

După-ce îi cununa îi scria pe cei tinerĭ la protocolŭ, îi scria părintele orĭ vr'unŭ curatorŭ de ai bisericii, uneorĭ numai decâtŭ, alteorĭ după-ce eșiau din biserică. Dér de plătitŭ trebuiau sĕ plătéscă atuncĭ, și de plătitŭ plătia nunu câte trei, patru, cincĭ sfanțihe de argintŭ, după câtŭ vrea și după câtŭ îi da mâna, că nu se plătia ca acuma totŭ într'unŭ felŭ. Apoi eșiau din biserică și clisieru în tinda bisericii punea taleru cu cheile bisericii și cu apă de punea nunu creițarĭ, și ómenii carĭ vreau.

Când eșiau din biserică, lăutarii erau acolo așteptândŭ la pórta bisericii; dér a unii totŭ nu se duceau lăutarii sĕ-l ducă; se duceau nuntașii și fără lăutarĭ.

Când porniau dela biserică, lăutarii începeau sĕ dică marșurĭ, și diceau într'una până ajungeau unde se făcea nunta. Ei mergeau întâiu; după ei veniau chemătorii (colăcerii) încinșĭ peste mijlocŭ, peste haine, cu câte o cârpă făcută în douĕ în colțurĭ, adecă încinșĭ cu basmalele căpĕtate dela miréssă, dela pungă; ei erau călărĭ și caii gătițĭ și ei cu cârpe legate la urechĭ de-a dréptа și de-a stânga de frâu de atârnau în josŭ. Apoi veniau băieții, carĭ duceau făcliile. După ei venia nunu cu ginerele de'mpreună, apoi ómenii; după ei venia nuna cu miréssa de'mpreună, apoi nevestele.

Nunta de obiceiu se făcea la ginere, de avea unde s'o facă, de nu, o făcea la vre-o rudă a lui séu la sócra a mică. In curtea, unde se făcea nunta, la intrare era în drumŭ unŭ ciubĕrŭ mare și curatŭ plinŭ cu apă, cu câteva bucățele de pâne și câte o flóre orĭ douĕ, mușcatŭ, orĭ rujmărinŭ, și era acolo pentru ca sĕ pună în elŭ ómenii creițarĭ, pe care îi lua cine pusese ciubĕru, de obiceiu băiețĭ de-ai casii, pentru că la fete, la muierĭ și la feciorĭ le era rușine sĕ stea lângă ciubĕrŭ și sĕ păzéscă creițari pe care îi puneau ómenii. Imprejurulŭ ciubĕrului erau îngrămădițĭ toțĭ băieții venițĭ sĕ vadă nunta și uneorĭ câte unu din ei făcea „pui de giolŭ": băga pe nevĕdute mâna în ciubĕrŭ, lua ce putea din ceițarii din elŭ și fugia.

Nuntașii ajungeau unde se făcea nunta și ședeau în curte; așa se dicea, că „șade în curte". In fruntea curții era o masă în patru colțurĭ, acoperită cu o pânzătură frumósă. Pe masă era, pe o tavă, o găină tăiată și jumulită frumosŭ, duoi colacĭ, în colacĭ câte unŭ firŭ de rujmărinŭ, apoi douĕ sticle cu vinŭ și încă unŭ talerŭ de obiceiu unŭ castronŭ*) de cusutorŭ și în elŭ câteva bucățele de pâne, presărate cu sare. — Sub masă era o căldare de rufe, mare nouă, și în căldare o ploscă cu vinŭ. Găina, colacii și plosca cu vinŭ erau dela nunu. Décă nunu se'nvoia cu ginerele, ca sĕ pună și elŭ, îi cumpĕra și căldare, décă nu, o împrumuta dela cineva, ca sĕ fiă acolo sub masă. — Pe lângă masă în frunte, și de-a drépta și de-a stânga pe mai departe, erau aședate lăițĭ și scaune, pe care ședeau ómenii; partea din spre pórtă era slobodă: pe acolo veniau chiămătorii de dăruiau.

In fruntea mesii pe scaunŭ sta nunu; la spatele lui sta, în picióre, nuna, miréssa cu procovu în capŭ și ginerele, ér la spatele lorŭ erau cei doi băiețĭ cu făcliile de cununiă: una a ginerelui și alta a miresii; a cui ardea mai multŭ, acela avea sĕ móră mai întâiu; așa se credea.

Lăutarii așteptau la pórtă și diceau marșu de câte órĭ vedeau că mai vine câte unŭ nuntașŭ.

După-ce ședeau în curte nunu și ómenii, nunu lua de pe masă o sticlă de vinŭ, închina întâiu elŭ și o da la ómenĭ înainte; închina și din cealaltă și o da și pe aceea pe cealaltă parte, de închinau toțĭ ómenii, câtŭ ținea dăruitu, de câte douĕ orĭ, de câte mai multe orĭ. Când se isprăvia vinu din sticle, se aducea altu. Câtŭ ținea dăruitu, ómenii aședațĭ pe scaune vorbiau între dênșii: cei mai bĕtrânĭ vorbiau despre vremurile apucate de ei, de potópe și ploi, carĭ au mâncatŭ délurĭ și pădurĭ întregĭ, de vremurĭ tarĭ, de rĕsboie și bóle pustiitóre, de felŭ de felŭ de gădinĭ, de lupĭ și de urșĭ și de felŭ de felŭ de întêmplărĭ și băieții pe la spate se apropiau ușurelŭ

*) Blidŭ de cositorŭ cu tórte séu urechĭ.

lahiei Filaretŭ II-lea 1792 și ale altorŭ persóne bisericescĭ cu carĭ elŭ a fostŭ în relațiune de aprópe, de Episcopulŭ Melchisedecŭ.

Notiță istorică despre orașulŭ Botoșanĭ, de A. Papadopolŭ-Calimachŭ.

Raporturĭ asupra câtorva mănăstirĭ, schiturĭ și biserici din țéră, presentate Ministerului Culteloră și alŭ Instrucțiunei publice, de Gr. G. Tocilescu.

Dare de sémă despre colecțiunea de documente istorice române aflate la Wiesbaden. — Cuvêntare pentru aniversarea ḑilei de 10 Maiu, ținută de Dimitrie A. Sturdza.

I. Scrisóre autografă dela Mihaiu Vitézulŭ. — II. Stégulŭ lui Șerbanŭ Vodă Cantacuzino. — III. Nóuĕ descoperirĭ numismatice românescĭ. — Cuvîntare pentru aniversarea ḑilei de ḑece Maiu, ținută de D. A. Sturdza.

Secțiunea a II-a a Tomului IX cuprinde, după decisiunea dela 28 Martie 1887, memoriile Secțiunilorŭ tipărite în volume separate. Astfelŭ s'au terminatŭ și închisŭ Memoriile secțiunei istorice, formândŭ unŭ volumŭ compusŭ din următórele memorii:

Ḑece Maiu. Memoriu presentatŭ Academiei de D. A. Sturdza.

Biserica din Părhăuțĭ în Bucovina, de R. Fl. Marianŭ.

Séma visteriei Moldovei din 1818, de V. A. Urechiă.

O statistică a Țĕrii Românescĭ din 1820. Comunicare de V. A. Urechiă.

Inscripțiunĭ după manuscrise. Comunicărĭ și note de V. A. Urechiă.

Generalulŭ Kisseleff în Moldova și Țéra Românéscă. 1829—1834, după documente rusescĭ de A. Papadopolŭ-Calimachŭ.

Notițe despre Slobozii, de V. A Urechiă.

Volumulŭ cu Memoriile secțiunei scientifice cuprinde următórele:

Despre originea și modulŭ de zăcere alŭ Petroliului în generalŭ și particularŭ în Carpațĭ. — Discursŭ de recepțiune de Gr. Cobalcescu, — cu Rĕspunsŭ de Dr. D. Brândză.

A treia sesiune a congresului Geologicŭ internaționalŭ ținutŭ la Berlinŭ în 1885. Relațiune de Gr. Stefănescu.

Apĕrătorulŭ de trăsnetŭ [Paratonnere], de Em. Bacaloglo.

Alŭ VI-lea Congresŭ internaționalŭ de Igienă și demografie și esposițiunea de igienă și demografie din Viena [Septemvre-Octomvre 1887]. Relațiune de Dr. I. Felix.

2. Din *Operele complete ale lui Miron, Costinŭ*, carĭ se publică de către colegulŭ nostru d-lŭ V. A. Urechiă; a apărutŭ tomulŭ II, în care se cuprindŭ scrierile mai micĭ ale celebrului cronicarŭ moldoveanŭ, dintre carĭ mai multe au fostŭ până acum inedite. Volumulŭ acesta este amplificatŭ cu unŭ mare numĕrŭ de facsimile de pe documente, pecețĭ, inscripțiunĭ și altele.

Ministerulŭ Instrucțiunei publice a luatŭ asupra sa tóte cheltuelile necesitate de acéstă publicațiune, în care s'au strînsŭ tóte producțiunile literare ale marelui logofĕtŭ și cronicarŭ alŭ Moldovei din seculuĭ alŭ XVII-lea.

3. *Istoria lui Herodotŭ*, în traducerea premiată a d-lui D. I. Ghica, a continuatŭ a se tipări și în cursulŭ anului trecutŭ; ea a ajunsŭ până la pagina 128 și până la capitolulŭ 74 alŭ cărței întâiu a lui Herodotŭ.

4. In sesiunea trecută ațĭ decisŭ tipărirea colecțiunei de basme și cântece populare în dialectulŭ macedo-românŭ, culese și traduse în limbile română și françesă, de către rĕposatulŭ nostru colegŭ, doctorulŭ *Obedenaru*. Acéstă colecțiune s'a tipăritŭ întrégă sub îngrijirea de aprópe a bibliotecarului Academiei, d-lŭ I. Bianu, și formézā unŭ volumŭ în 8⁰ de 336 pagine. Unŭ glosariu completŭ pentru textele cuprinse în acestŭ volumŭ se va adăoga la sfârșitulŭ lui. Deosebite cause au împedecatŭ însĕ ca acéstă lucrare sĕ se facă în cursulŭ anului și de aceea publicarea volumului nu s'a terminatŭ încă.

Lucrarea se va face în anulŭ viitorŭ.

5. Flora Dobrogei de d-lŭ colegŭ Dr. D. Brândză, lucrare căreia i s'a acordatŭ premiulŭ Lazărŭ în sesiunea trecută, nu a fostŭ pusă încă sub tiparŭ. Autorulŭ a voitŭ sĕ supună mai întâiu acéstă importantă lucrare sciințifică unei revisiunĭ, după care va începe tipărirea ei.

6. La 1881 s'a publicatŭ de către d-lŭ colegŭ B. P. Hașdeu întâiulŭ tomŭ alŭ Psaltirei slavo-române a diaconului Coresi, tipărită la 1577. Acum d-lŭ Hasdeu a începutŭ tipărirea tomului alŭ doilea alŭ acestei publicațiunĭ. Ea va cuprinde Analecte despre mișcarea literară extra-coresiană la Românĭ între 1570 — 1580, despre némulŭ lui Coresi în România, despre activitatea cărtuerărescă a diaconului Coresi și despre Psaltirea cea românéscă dela 1577.

Acestŭ volumŭ va continua a se tipări și se va termina în cursulŭ anului.

7. Tipărirea Marelui Etimologicŭ alŭ României a continuatŭ fără încetare și în cursulŭ anului trecutŭ. Făscióră I-a din tomulŭ II, cuprinḑêndŭ cuvintele „Amus-Apuc“, a fostŭ publicată în luna Octomvre; făsciora II-a, în care se apropie finirea literei A, este de asemenea terminată și se va publica chiar în cursulŭ actualei sesiunĭ. Colegulŭ nostru d-lŭ B. P. Hașdeu, autorulŭ acestei lucrărĭ monumentale, a cititŭ în ședințele dela 5 Iunie și 4 Decemvre câte-va articole din lucrarea sa. D-sa se va conforma și acum vechiului și bunului sĕu obiceiu, de a vĕ presenta însu-șĭ o relațiune despre mersulŭ marei sale lucrărĭ.

8. Nu s'a începutŭ încă tipărirea scrierei Țĕranulŭ Românŭ de d-lŭ Gr. G. Tocilescu, căreia i s'a acordatŭ la 24 Martie 1882 premiulŭ Năsturelŭ Herĕscu de 5,000 lei. Manuscrisulŭ acestei lucrărĭ se află depusŭ la Academiă, după ce a fostŭ supusŭ unei revisiunĭ generale.

Tipărirea acestei scrierĭ se va face în curêndŭ în Analele Academiei.

9. De asemenea se află pregătită publicarea Catalogului descriptivŭ alŭ monumentelorŭ sculpturale și epigrafice din Museulŭ Naționalŭ de Antichitățĭ.

(Va urma.)

Furnisare pentru armata bulgară. După o împărtășire a consulatului generalŭ c. r. austro-ung. din Sofia către camera de comerțŭ și industriă din Brașovŭ, ministeriulŭ princiarŭ bulgarŭ de rĕsboiu va publica în curêndŭ pertractare cu oferte, ce se va ținé în Maiu, pentru furnisarea până la 13 Noemvre a următorilorŭ articulĭ de echipamentŭ:

44.000	metri postav sur de mantale
39,000	„ „ verde 'nchisŭ,
14,000	„ „ vênĕt închis (civit)
1,000	„ „ roșu,
400	„ „ albŭ,
250	„ „ galbenŭ,
400	„ „ vênĕt deschis azuriu
64,000	părechĭ de cisme.
5,400	complexe de pele,
92,000	m. pânză de vêntrele la (corăbii)
8,000	m. pânză flamandă, lățimea 72 cm.
6,200	păturĭ pentru soldațĭ,
3,100	aripĭ de corturĭ.

lățimea 1 m. 40 cm.

Circulŭ Born dă astăḑĭ ultima representațiă. Representația de erĭ a fost ca și cele trecute — dela care merită amintire d. Henry Steiner ca Indiană călare, Mr. Woodie în grandiósele sale pirouette și salto-mortale pe calŭ, signora Clotilde Rossi în salturile ei înainte și înderĕtŭ pe calŭ, Mr. Freed Cooke nentrecutulŭ jockeu în arta călăriei — deosebită de bine întocmită; artiștii, escelențĭ în tóte producerile lorŭ. Publiculŭ i-a aplaudatŭ multŭ ér d-șóra Ghica a primitŭ și douĕ buchete frumóse și marĭ, d-lŭ Heuberger, dibaciulŭ dresseurŭ, o corónă. D-șóra Edvards călărĭ asară cu unŭ avêntŭ aprópe sĕlbaticŭ de îndrăsnețŭ ér în Ieu de Barre esecutatŭ de d-șórele Ghica, Stoodley și Edwards, d-șóra Ghica a rĕmasŭ învingĕtóre. D-șóra Ghica a mai călărit, asemenĭ lui Heuberger, unŭ armăsarŭ rusescŭ în totŭ felulŭ de mersurĭ; Heuberger a mai seceratŭ aplause îndelungate cu Athos, Porthos, Aramis și D'Artaquan, precum și cu valsulŭ esecutatŭ de alțĭ doi cai. — Signora Rossi își repeți esercițiile ei grele pe sîrmă, rĕușindu-i tóte dela prima încercare și Ich-Kichsee pe prăjina de Bambus făcu pe mulțĭ sĕ tresară la îndrăsnețele-i oscilațiunĭ în înălțimea circului. După posta maghiară, au fostŭ presentațĭ asară și elefanții, fără sĕ fi fostŭ anunțațĭ în programŭ. — Aragemŭ atențiunea publicului, aducêndu-i aminte, că astăḑĭ suntŭ ultimele representații la 4 și 7 óre.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Berlinŭ, 10 Aprilie. Crisa cancelarială e neresolvată încă. Se pare, că ambele părțĭ țină strînsŭ la punctulŭ lorŭ de stadiu. Deși în aparență este armistițiu, lumea e pregătită a vedé ivindu-se din nou, încă înainte de finele sĕptĕmânei, contrastele esistente.

Bucurescĭ, 10 Aprilie. Ministrulŭ de esterne Carp cetesce în cameră o declarațiune ministerială, care ḑice, că regele a alesŭ ministerulŭ actualŭ, fiindŭ că stă neutralŭ între partide. Cu privire la politica esternă, este o legendă a ḑice, că ministrulŭ actualŭ face politică germană. Desvoltândŭ programulă politicei interne, declară, că e cu neputință a păși la urna electorală în timpulŭ iritațiunei momentane ce domnesce, dér aștéptă până ce se vorŭ linisci spiritele, apoi se vorŭ disolva camerile. Cere în fine votarea bugetelorŭ. Parlamentulŭ se va disolva în jumătatea ântêia a lunei Septemvre.

DIVERSE.

O istoriă ciudată. Un soldatŭ francesŭ dintr'unŭ batalion de vênătorĭ, în garnisónă la Troyes, venise sĕ petrécă câte-va ḑile în familia sa. Mai acum câte-va ḑile, trecêndŭ printr'o stradă, însoțitŭ de tatălŭ sĕu, o jună femeiă îi eși înainte ținêndŭ în brațe o fetiță. Acéstă femeiă fusese amanta soldatului mai nainte d'a pleca la armată, și avusese cu ea o fetiță, în etate de optŭ lunĭ. După ce vorbi cu amantulŭ ei, îi puse copila în brațe și o luà la fugă. Soldatulŭ rĕmase uimitŭ în mijloculŭ stradei cu fetița în brațe. Ne sciindŭ ce sĕ facă, se duse la biuroulŭ unui comisarŭ de poliția. Comisarulŭ îlŭ sfătui sĕ adopte copila, care era a lui din momentulŭ în care mamă sa o părăsise. Tatălŭ soldatului, unŭ forte soldatŭ decoratŭ cu medalia militară, primi cu entusiasmŭ propunerea și declarà că va fi nașulŭ micei fiinţe. Luà apoi copila și o duse acasă. Fetița care-șĭ perduse mama, găsi o familiă la acestŭ brav omŭ.

Cursulŭ piețeĭ Brașovŭ

din 10 Aprilie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.50	Vênd.	8.51
Argintŭ românescŭ .	„	8.45	„	8.48
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.02	„	10.04
Lire turcescĭ . . .	„	11.82	„	11.35
Imperialĭ	„	10.32	„	10.35
Galbinĭ	„	5.90	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	104.—	„	105.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 9 Aprilie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	97.85
Renta de hârtiă 5%	85.64
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	150.
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	96.
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	126.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	0 109.80
Bonurĭ rurale ungare	104.50
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.25
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Transilvane	104.
Bonurĭ croato-slavone	103.25
Renta de hârtiă austriacă	78.60
Renta de argintŭ austriacŭ	81.
Renta de aurŭ austriacă	111.20
Losurĭ din 1860	132.50
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	863.—

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

și ascultau cu mare băgare de sémă și de multe orĭ rostiau și ei din cuvintele bĕtrânilorŭ; ómenii mai tinerĭ erau mai posnașĭ, se lega unu de altu, făceau câte o glumă de rîdeau și muierile, carĭ erau grămădite pe la spatele ómenilorŭ, orĭ erau prin tindă orĭ prin casă. Muierile când nu rîdeau de ce spuneau ómenii, mai alesŭ vorbiau de mirésă, de gătéla ei, vorbiau de feciorĭ și de multe orĭ una se pleca și șoptia alteia la urechiă, că cutare a cerutŭ pe cutare, că mama cutărei fete a îmbiatŭ ea însășĭ pe feciorŭ cutare și altele; altele éră începeau sĕ-șĭ șoptéscă, că cutare omŭ a venitŭ la nuntă cu cămașa și ciórecii nespălațĭ bine, orĭ că a venitŭ ne rasŭ orĭ cu cismele pline de noroiu, și cu tóte astea totŭ sciau spune de fiăcare câtŭ a dăruitŭ.

Dăruitu se începea nu multŭ după așeḑatu la masă și după-ce nuntașii erau cam toțĭ adunațĭ. Mai întâiu se dăruia dela socrii ăi marĭ: o perină orĭ douĕ, straiu orĭ țolŭ după cum le da mâna, și pe perinĭ gimbiru miresii, pe care ginerele îlŭ dusese miresii Sâmbătă séra cu punga. Dela mirésă, adecă dela sócra mică, se dăruia: straiu, pânḑătură, șervete, ștergare pentru îmbrobodită și ștergare de ștersŭ. Apoi dăruia nunu: șése, șépte sfanțihe de argintŭ, câtŭ avea plăcere. După nunŭ dăruiau ómenii ceilalțĭ, care doi, care trei, care patru sfanțihĭ de păreche, care după cum îi lăsa inima; unu singurŭ duruia unŭ sfanțihĭ; câte o muiere, de era singură, cumpĕra de darŭ orĭ o tigaiă, orĭ unŭ lămpașŭ, orĭ unŭ răzîitorŭ séu unŭ tacâmŭ (douĕ furculițe, douĕ cuțite și douĕ lingurĭ), o tavă orĭ douĕ sfeșnice cu lumînărĭ în ele, orĭ chiușóre (piulițe), orĭ unŭ cortŭ și altele. Alta dăruia unŭ blidŭ de cusutorŭ orĭ o năstrapă*) orĭ unŭ castronŭ de cusutorŭ, orĭ unŭ fierŭ de călcatŭ și altele. — Nunu și ómenii, carĭ erau pușĭ la masă, dăruiau sîngurĭ. Socrii, ómenii carĭ nu erau pușĭ la masă, ci erau mai pânlăturĭ, muierile vĕduve și feciorii, dau la chiămătorĭ de dăruiau. Chiămătorii câtŭ ținea dăruitu și apoi câtŭ cărau pe masă, umblau totŭ cu cârpa încinșĭ peste mijlocŭ și în capu golŭ și cu gârbaciu în mână. Chiămătorii dela cine ce le da luau daru și mergeau până aprópe de masă și dăruiau: „Ia a nume de bine, jupâne ginere, dela cutare atâta, (numiau persóna și daru); dela Dumneḑeu mai multŭ, dela d-lui mai puținŭ“. — Când își dăruiau ómenii singurĭ, nu ḑiceau decâtŭ: „Ia a nume de bine, jupâne ginere; dela Dumneḑeu mai multŭ“. De dăruiau banĭ, chiămătorii după-ce îi daruiau îi aruncau, ca sĕ se vaḑă, în taleru de pe masă cu bucățelele de pâne; sculele și celel'alte dăruite și arătate, orĭ le lăsau pe masă, orĭ le duceau în casă și le da în séma sócrei. Orĭ de câte orĭ dăruia cineva, ginerele mulțămia luându-șĭ pălăria orĭ căciula din capŭ.

Dăruitu ținea cam câte unŭ césŭ orĭ și mai multŭ, după mulțimea și a nuntașilorŭ. Când nunu vedea că s'a isprăvitŭ de dăruitŭ și după-ce întreba și pe chemătorĭ, și și ei spuneau, că s'a isprăvitŭ de dăruitŭ, nunu vĕrsa daru din blidŭ, cu pâne cu totŭ, într'o basma, îlŭ înfășura și îlŭ da miresii; mireasa îlŭ lua și săruta mâna nunului și da daru nunii, éră nuna îlŭ lua, îlŭ lega bine și îlŭ băga miresii în sînŭ.

Uneorĭ înainte d'a se fi sfârșitŭ de dăruitŭ, cam pe la isprăvite, ca unŭ felŭ de glumă, unu séu altu din chemătorĭ lua pe nespuse pe unŭ băiatŭ, îlŭ ridica în susŭ și-lŭ dăruia: „Ia a nume de bine, jupâne ginere, unŭ ciobanŭ la oi.“ Décă băiatu plângea orĭ óre-cum, îlŭ împăca cu unŭ creițarŭ orĭ doi. Mai mare era gluma, de rideau toțĭ ómenii, când lăutarii pe neșciute se dăruiau unu pe altu.

Lăutarii erau atuncĭ cu verghina (țimbalŭ) de se întrebau: „ai băgatŭ și cu verghina“? Verghina era cu córde multe de bătea în ele cu pene orĭ cu ciocănele: când mergea o ducea „de gâtŭ,“ când sta o punea pe o meșcióră orĭ pe unŭ scaunŭ. Altu era cu fluerŭ de osŭ (naiu): multe fluere, de le plimba pe la gură de colo până colo și sufla în ele. Alții erau cu lăuta, altu cu clanaretu.

După-ce se sculau dela dăruitŭ, ginerile cu mireasa de mână, mireasa totŭ cu procovu în capŭ întra în tindă și la intrare sócra a mare le frângea la amândoi unŭ colacŭ în capŭ, și din elŭ bucățĭ și bucățele le arunca la muerĭ, la ómenĭ, prin curte, prin tindă, pe unde erau.

(Va urma.)

*) Cană de cositorŭ cu capacŭ totŭ de cositorŭ.

Avisŭ d-lorŭ abonaţi!

Rugăm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe fâşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonaţĭ, că mai avemŭ din anii trecuţĭ numerĭ pentru complectarea colecţiunilorŭ „Gazeteĭ," precum şi câteva întregĭ colecţiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administraţiune în casŭ de trebuinţă.

Administraţiunea „Gaz. Tra s."

DE INCHIRIATŬ

O odae frumósă către stradă, nemobilată, cu bucătăriă etc. etc.
O odae mică spre curte, mobilată.
In Tĕrgulŭ pómelorŭ. Nr. 93, I etagiu.

52—48

Se deschide abonamentŭ pre anulŭ 1888

la

AMICULU FAMILIEI. Ḑiarŭ beletristicŭ şi enciclopedicŭ-literarŭ — cu ilustraţiunĭ. — Cursulŭ XII. — Apare în 1 şi 15 ḑi a lunei în numerĭ câte de 2—3 cóle cu ilustraţiunĭ frumóse; şi publică articlii socialĭ, poesii, novele, schiţe, piese teatralĭ ş. a. — mai departe tractéză cestiunĭ literare şi scienţifice cu reflesiune la cerinţele vieţei practice; apoi petrece cu atenţiune viéţa socială a Românilorŭ de pretutindenea, precum şi a celorlalte poporaţiunĭ din patriă şi străinătate; şi prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte o óră plăcută familiei strivite de grijile vieţei; şi preste totŭ nisuesce a întinde tuturorŭ indiviḑilorŭ din familiă o petrecere nobilă şi instructivă. — Preţulŭ de prenumeraţiune pre anulŭ întregŭ e 4 fl., pentru România şi străinătate 10 francĭ — lei, plătibilĭ şi în bilete de bancă orĭ marce postalĭ.

PREOTULŬ ROMÂNŬ. Ḑiarŭ bisericescŭ, scolarŭ şi literarŭ — cu ilustraţiunĭ. — Cursulŭ XIV. — Apare în broşurĭ lunare câte de $2^1/_2$ — $3^1/_2$ cóle; şi publică portretele şi biografiile archiereilorŭ şi preoţilorŭ mai distinşĭ, precum şi alte portrete şi ilustraţiunĭ, — mai departe articlii din sfera tuturorŭ sciinţelorŭ teologice şi între aceştia mulţime de predice pre dumineci, serbătorĭ şi diverse ocasiunĭ, mai alesŭ funebralĭ, — apoi studii pedagogice-didactice şi scienţifice-literarĭ; şi în urmă totŭ soiulŭ de amĕnunte şi scirĭ cu preferinţa celorŭ din sfera bisericéscă, scolastică şi literară. — Preţulŭ de prenumeraţiune pre anulŭ întregŭ e 4 fl. — pentru România 10 francĭ — lei, plătibilĭ şi în bilete de bancă orĭ marce postalĭ.

Colectanţii primescŭ gratisŭ totŭ alŭ patrulea esemplarŭ.

Numerĭ de probă se trimitŭ gratisŭ orĭ-cui cere.

A se adresa la „CANCELARIA NEGRUŢU" în Gherla — Sz-ujvár. — Transilvania.

Totŭ de aci se mai potŭ procura şi următórele cărţĭ din editura propriă:

Apologie. Discusiunĭ filologice şi istorice maghiare privitóre la Românĭ, învederite şi rectificate de Dr. Gregoriu Silaşi. — Partea I. Paulŭ Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Şincai. Preţulŭ 30 cr.

Renascerea limbei românescĭ în vorbire şi scriere învederită şi apreţiată de Dr. Gregoriu Silaşi. (Op complet). Broşura I. II. şi III. Preţulŭ broş. I. II. câte 40 cr. — Broşura III. 30 cr. Tóte trei împreună 1 fl.

Cuvêntărĭ bisericescĭ la tóte sĕrbătorile de peste anŭ, de I. Papiu. Unŭ volumŭ de preste 26 cóle. Acest opŭ de cuvêntărĭ bisericescĭ întrece tóte opurile de acestŭ soiu apărute până acum — avêndŭ şi o notiţă istorică la fiă-care sĕrbătóre, care arată timpulŭ introducerei, fasele prin carĭ a trecutŭ şi modul cum s'a stabilitŭ respectiva sĕrbătóre. Preţulŭ e 2 fl.

Barbu cobzariulŭ. Novelă originală de Emilia Lungu. Preţulŭ 15 cr.

Puterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Preţulŭ 20 cr.

Idealulŭ perdutŭ. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Preţulŭ 15 cr.

Opera unui omŭ de bine. Novelă originală. — Continuarea novelei: **Idealulŭ pierdutŭ** de Paulina C. Z. Rovinaru. Preţulŭ 15 cr.

Fântâna dorului. Novelă poporală de Georgiu Simu. Preţulŭ 10 cr.

Codreanŭ craiulŭ codrului. Baladă de Georgiu Simu. Preţulŭ 10 cr.

Ultimulŭ Sichastru. Tradiţiune de Georgiu Simu. Preţulŭ 10 cr.

Elŭ trebue sĕ se însóre. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruţŭ. Preţulŭ 25 cr.

Branda sĕu Nunta fatală. Schiţă din emigrarea lui Dragoşŭ. Novelă istorică naţională. Preţulŭ 20 cr.

Numerii 76 şi 77. Naraţiune istorică după Wachsmann, de Ioanŭ Tanco. Preţulŭ 30 cr.

Probitatea în copilăriă. Schiţă din sfera educaţiunei. După Ernest Legouvé. Preţulŭ 10 cr.

Hermanŭ şi Dorotea după W. de Goethe, traducţiune liberă de Constantinŭ Morariu. Preţulŭ 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragediă în 5 acte după Euripide, tradusă în versurĭ de Petru Dulfu. Preţulŭ 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragediă în 5 acte după Euripide, tradusă în versurĭ de Petru Dulfu. Preţulŭ 30 cr.

Petulantulŭ. Comediă în 5 acte, după Augustŭ Kotzebue, tradusă de Ioanŭ St. Şuluţŭ. Preţulŭ 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ţinută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincenţiu Nicóră, prof. gimnas. — Cu portretulŭ M. S. Regina României. Preţulŭ 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Unŭ volumŭ de 192 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese şi arangiate. Preţulŭ redusŭ (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri şi viorele, poesii poporale, culese de Ioanŭ Popŭ Reteganu. Unŭ volumŭ de 14 cóle. Preţ. 60 cr.

Tesaurulŭ dela Petrósa sĕu **Cloşca cu puii ei de aurŭ.** Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Preţulŭ 20 cr.

Biblioteca Sĕteanului Românŭ. Cartea I, II, III, IV, cuprindŭ materii fórte interesante şi amusante. Preţulŭ la tóte patru 1 fl. — câte una deosebĭ 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii fórte interesante şi amusante. Preţulŭ 30 cr.

Colectă de recepte din economiă, industriă, comerciu şi chemiă. Preţulŭ 50 cr.

Economia pentru şcólele popor. de T. Roşiu. Ed. II. Preţulŭ 30 cr.

Indreptarŭ teoreticŭ şi practicŭ pentru învĕţămentulŭ intuitivŭ în folosulŭ elevilorŭ normalĭ (preparandialĭ), a învĕţătorilorŭ şi a altorŭ bărbaţĭ de şcólă, de V. Gr. Borgovanŭ, profesorŭ preparandialŭ. Preţulŭ unui esemplarŭ cu porto francatŭ 1 fl. 80 cr. v. a. In literatura nóstră pedagogică abia aflămŭ vre-unŭ opŭ, întocmitŭ după lipsele şcólelorŭ nóstre în mĕsura în care este acesta, pentru aceea îlŭ şi recomandămŭ mai alesŭ directorilorŭ şi învĕţătorilorŭ ca celorŭ în prima liniă interesaţĭ.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Românĭ. De V. Gr. Borgovan. Preţulŭ 15.

Manualŭ de Gramatica limbei române pentru şcólele poporalĭ în trei cursurĭ de Maximŭ Popŭ, profesorŭ la gimnasiulŭ din Năsĕudŭ. — Manualŭ aprobatŭ prin ministeriulŭ de culte şi instrucţiune publică cu rescriptulŭ de datŭ 26 Aprilie 1886, Nr. 13,193. — Preţulŭ 30.

Gramatica limbei române lucrată pe base sintactice de Ioanŭ Buteanu, prof. gimn. Unŭ volumŭ de peste 30 cóle. Preţulŭ 2 fl.

Manualŭ de stilistică de Ioanŭ F. Negruţŭ, profesorŭ. Opŭ aprobatŭ şi din partea ministeriului de culte şi instrucţiune publică cu rescriptulŭ de dato 16 Dec. 1885 Nru. 48,518. Partea practică fórte bogată a acestui op — cuprinḑêndŭ compositiunĭ de totŭ soiulŭ de acte obveniente în referinţele vieţei socialĭ — se póte întrebuinţa cu multŭ folosŭ de cătră preoţĭ, învĕţătorĭ şi alţĭ cărturarĭ românĭ. Preţulŭ 1 fl. 10 cr.

Nu mĕ uita. Colecţiune de viersurĭ funebralĭ, urmate de iertăciunĭ, epitafiă ş. a. Preţulŭ 50 cr.

Carte conducĕtóre la propunerea calculărei în şcóla poporală pentru învĕţătorĭ şi preparanḑĭ. Broş. I. scrisă de Gavrilŭ Trifu profesorŭ preparandialŭ. Preţulŭ 80 cr.

Cele mai eftine cărţĭ de rugăciunĭ:

Mărgăritarulŭ sufletului. Carte bogată de rugăciunĭ şi cântărĭ bisericescĭ fórte frumosŭ ilustrată. Preţulŭ unui esemplarŭ broşuratŭ e 40 cr., legatŭ 50 cr., legatŭ în pânză 60 cr., legatŭ mai finŭ 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de luxŭ 1.50—2.50

Miculŭ mărgăritarŭ sufletescŭ. Cărticică de rugăciunĭ şi cântărĭ bisericescĭ — frumosŭ ilustrată, pentru pruncii scolarĭ de ambe secsele. Preţulŭ unui esemplarŭ broşuratŭ e 15 cr., — legatŭ 22 cr., legatŭ în pânḑă 26 cr.

Cărticică de rugăciunĭ şi cântărĭ pentru pruncii scolarĭ de ambe secsele, Cu mai multe icóne frumóse. Preţulŭ unui esemplarŭ e 10 cr.; 50=3 flor.; 100=5 fl.

Visulŭ Prea Sântei Vergure Maria a Născĕtórei de D-ḑeu urmatŭ de mai multe rugăciunĭ frumóse. Cu icóne frumóse. Preţulŭ unui esemplarŭ spedatŭ franco e 10 cr., 50 esemplare 3 fl., 100 esemplare 5 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isusŭ Christosŭ. Preţulŭ unui esemplarŭ legatŭ şi spedatŭ franco e 15 cr.

Tipografia A. MUREŞIANU Braşovŭ.